

Στις 22 Απριλίου / 5 Μαΐου τα ενωμένα σώματα του **Κατεχάκη, Μάνου** και **Γύπαρη** συνολικής δύναμης περίπου 110 ανδρών λημεριάζουν στο όρος Μουρίκι ανάμεσα στη Βλάστη και τη Κλεισούρα προκειμένου να συνεχίσουν την πορεία τους προς το Λέχοβο.

Η παρουσία όμως ενός τόσο μεγάλου αριθμού ανταρτών έγινε αντιληπτή από τους Τούρκους οι οποίοι την επομένη περικυκλώνουν τη Βλάστη ενώ ένα άλλο τμήμα κατευθύνεται προς το Μουρίκι. Η ομίχλη που επικρατούσε βοήθησε το τουρκικό απόσπασμα να πλησιάσει τις ελληνικές θέσεις και όταν έγινε αντιληπτό ήταν πλέον αρκετά κοντά και τα καραούλια άρχισαν να πυροβολούν εναντίον των Τούρκων.

Η μάχη γενικεύθηκε ενώ συγχρόνως έφθανε και το τουρκικό απόσπασμα που είχε περικυκλώσει τη Βλάστη. Οι Έλληνες αντάρτες αντιστάθηκαν με δύναμη απέναντι στον τουρκικό στρατό στον οποίον κατάφεραν σοβαρά τραύματα. Βλέποντας όμως ότι η ώρα περνούσε και οι πιθανότητες να εμφανισθούν και άλλα τουρκικά αποσπάσματα αυξάνονταν, αποφάσισαν να επιτεθούν για να βγουν από τον κλοιό τους. Πράγματι κατάφεραν να περάσουν και να διασκορπιστούν στις γύρω περιοχές. Κατά τη μάχη αρκετές δεκάδες Τούρκων στρατιωτών σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν ενώ μεγάλος αριθμός τουρκικών όπλων περιήλθε στα χέρια των ανταρτών. Από ελληνικής πλευράς το μεγαλύτερο φόρο πλήρωσε το σώμα του Γύπαρη το οποίο σχεδόν εξοντώθηκε.

Στη μάχη σκοτώθηκαν οι **Θεόδωρος Καπιανός, Παύλος Βαρδουλάκης, Μανούσος Κουτσουδάκης** και τραυματίστηκαν οι **Ιωσήφ Κουντουράκης**.

Ο τουρκικός στρατός κινητοποιήθηκε και σε λίγες μέρες περί τους 3.000 στρατιώτες συγκεντρώθηκαν στην περιοχή για να καταδιώξουν τα ελληνικά ανταρτικά σώματα. Τα σώματα του **Κατεχάκη, Βέργα** κατευθύνθηκαν νότια προς Σιάτιστα και Παλαιόκαστρο, όπου συναντήθηκαν με το σώμα του Ζούκη το οποίο αποτελείτο από τους:

1. Χρήστος Ζούκης (αρχηγός)
2. Δημήτριος Βαρδής (υπαρχηγός)

Μετά τη μάχη αποχώρησαν από το σώμα του Ρούβα 30 άνδρες και άλλοι τόσοι από το σώμα του Βέργα.